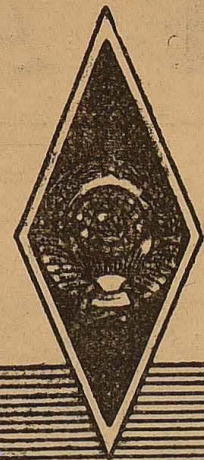

Пролетарі всіх країн, єдняйтеся!

За наукові кадри

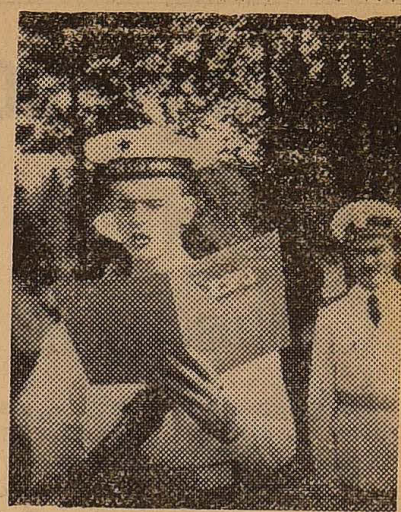
ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА
ТРУДОВОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

№ 18 (1671).

15 ТРАВНЯ 1987 р.

Ціна 2 коп.

21 мая университет про-
вожает в ряды Советской
Армии своих призывников.
С напутствием к ним обра-
щаются руководители уни-
верситета, партийной, проф-
союзных и комсомольской
организаций.
На снимке: недавний сту-
дент Евгений Черненко при-
нимает военную присягу.

Рішення XXVII з'їзду КПРС - в життя!

«Вы служите, мы вас подождем...»

Дорогой друг! Родина призывает тебя стать в строй под
одеянные славой боевые знамена Вооруженных Сил СССР!
Великая честь для молодого человека — стоять на страже
мирного труда советских людей.

В грозные годы войны коллектив университета, как и весь
советский народ, встал на защиту нашей Родины. Многие на-
ши товарищи на фронтах, в тылу врага проявили мужество и
героизм, выполняя священный долг по защите Отечества.

Провожая тебя в ряды Вооруженных Сил, мы верим, что ты
будешь достойным наследником славных революционных, бо-
евых и трудовых традиций Коммунистической партии и совет-
ского народа.

Уверены, что ты будешь честно служить Родине, беспре-
кословно выполнять требования воинских уставов, приказы
командиров и начальников, будешь честным, храбрым, дис-
циплинированным, бдительным воином.

Мы верим, что ты с достоинством и честью исполнишь
свой воинский долг.

Желаем крепкого здоровья, счастья, больших успехов в ра-
тных делах.

Мы ждем тебя в своем коллективе после воинской служ-
бы для продолжения учебы и подготовки к трудовым свер-
шениям во имя дальнейшего процветания нашей любимой со-
циалистической Родины!

Ректор
Секретарь партийного комитета
Председатель профкома сотрудников
Председатель профкома студентов
Секретарь комитета комсомола
Председатель комитета ДОСААФ

В. В. СЕРДЮК
И. И. КОНДРАТЮК
Л. Х. КАЛУСТЬЯН
В. А. КРАВЕЦ
Л. С. МИКИТАСЬ
Г. Н. АХЛАМОВ

21 ЧЕРВНЯ—ВИБОРИ ДО МІСЦЕВИХ РАД

вчитися демократії

Називаємо достойних

В університеті продовжуєть-
ся висунення кандидатів у де-
путати місцевих Рад.

На передвборних зборах
трудоx колективів розгляда-
лось кілька кандидатур. Біль-
шістю голосів визначено най-
більш достойних кандидатів.

Відбулись збори викладачів,
студентів і співробітників біо-
логічного та геолого-географіч-
ного факультетів. Їх учасники
запропонували дві кандидатури
в депутати Одеської міської
Ради народних депутатів два-
дцятотого скликання по вибор-
чому округу № 473 — завіду-
ючого кафедрою генетики і мо-
лекулярної біології, проректо-
ра Одеського держуніверсите-
ту, професора Владлена Мико-
лайовича Тоцького і декана біо-
логічного факультету, завіду-
ючого кафедрою фізіології
людини і тварин, професора
Валерія Дмитровича Таранен-
ка.

В результаті голосування
кандидатом у депутати міської
Ради народних депутатів м.
Одеси двадцятотого скликання
по 473-му виборчому округу
висунуто Владлена Миколайо-
вича Тоцького.

На зборах студентів і викла-
дачів факультету романо-гер-
манської філології відбулось
висунення кандидата в депута-

ти Одеської міської Ради наро-
дних депутатів двадцятотого
скликання по виборчому окру-
гу № 456.

Учасники зборів висунули дві
кандидатури: студентки ІІІ курсу
французького відділення
Манани Юріївни Матковської і
студентки ІІІ курсу англійсько-
го відділення Ольги Арсентіїв-
ни Біляк.

Більшістю голосів кандида-
том в депутати Одеської місь-
кої Ради народних депутатів
двадцятотого скликання по вибор-
чому округу № 456 висунуто
Ольгу Арсентіївну Біляк.

Відбулись збори трудового
колективу ректорату, НДЧ і на-
укових підрозділів по висунен-
ню кандидата в депутати Цен-
тральної районної Ради народ-
них депутатів м. Одеси по ви-
борчому округу № 13.

Учасники зборів обговорили
дві кандидатури в депутати рай-
онної Ради — проректора по
науці, професора Олександра
Григоровича Топчієва і проре-
ктора Павла Васильовича Ти-
мофеева. Більшістю голосів кан-
дидатом у депутати висунуто
Олександра Григоровича Топ-
чієва.

На зборах трудового колекти-
вів було обрано довірених осіб
кандидатів у депутати.

VII ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО РАЙКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

Як вже повідомлялося в попередньому но-
мері «ЗНК», 6 травня відбувся VII пленум
Центрального райкому Компартії України з
порядком денним «Про завдання районної
партиї організації по поглибленню пере-
будови, поліпшенню кадрової політики у
світлі вимог січневого (1987 р.) Пленуму
ЦК КПРС».

Пропонуємо читачам короткий звіт про
роботу пленуму.

В докладній доповіді, з якою виступила
перший секретар райкому партії тов. Ми-
хайленко Л. С., зроблено всебічний аналіз
роботи партійних організацій району з кад-
рових питань. У доповіді, поряд з іншими,
було піддано критиці і партком універси-
тету, зокрема за несамокритичність оцінок
внеску кожного члена парткому у процес
перебудови, що розпочався в університеті.

Критичні зауваження на адресу універ-
ситету мали місце і у виступах деяких ін-
ших учасників пленуму. Зокрема, представ-
ник фабрики ювелірних виробів критикувала
вчених університету, які запропонували зра-
зок технологічної приставки, але не довели
її до практичного впровадження у ви-
робництво, в результаті чого фабрика зазна-
ла невиправданих витрат.

З великою увагою учасники пленуму за-
слухали виступ першого секретаря міського
комітету партії тов. Боделана Р. Б. Торкаю-
чись питань реформи вищої школи, промо-
вець, зокрема, сказав: «Основне в реформі
— це підвищення якості підготовки спеці-
алістів. Можна зрозуміти відсутність мате-
ріальної бази, але я не пам'ятаю випадку,
щоб хтось із ректорів порушив інше пита-
ння, а саме про скорочення набору з тієї чи
іншої спеціальності, якщо немає можливості
забезпечити необхідну якість підготовки.
Промовець піддав різкій критиці медичний
інститут за низьку якість підготовки медич-
них кадрів. Не бажають їхати на місце при-
значення випускники держуніверситету і
педуні.

Торкаючись питань розвитку науки, тов.
Боделан відзначив, що вузи Одеси ще не
домаглись головного — ефективного об'є-

днання своїх зусиль із зусиллями реального
виробництва. Багато НДС перетворились в
своєрідні годівниці, а відповідальні товари-
ші не знаходять ні сміливості, ні рішучості,
щоб поламати це.

Не можна успішно вирішувати науково-
виробничі питання без надійного розв'язан-
ня кадрових проблем. Але саме в роботі з
кадрами — найбільш серйозні недоліки.
Це особливо стосується гідрометінсти-
туту, медуні, держуніверситету.

Турбота про кадри — це перш за все
турбота про людей. Відомо, якою гострою є
житлова проблема. Потрібно сміливіше вияв-
ляти ініціативу у розв'язанні питань житло-
вого будівництва господарським способом.
Держуніверситет міг би розв'язати це пи-
тання самостійно.

У важкому стані знаходяться осередки
культури, такі як бібліотека ім. Горького,
наукова бібліотека університету. Ці об'єкти
повинні бути в полі зору кожного колекти-
ву. Але ми не бачимо, щоб ці проблеми
вирішувались серйозно.

Промовець зупинився на питаннях роз-
витку критики і самокритики, розширення
соціалістичної демократії. Як приклад, навів
свою участь у засіданні парткому універси-
тету, на якому, на жаль, не відбулося серй-
озної самокритичної розмови, про що го-
ворилось у доповіді тов. Михайленко.

Тов. Боделан піддав критиці Централь-
ний райком партії за невміння йти в ногу з
життям у питаннях розвитку демократії. В
Центральному районі у зв'язку з підготов-
кою до виборів в місцеві Ради в більшості
випадків висувався тільки один кандидат.

Назріла необхідність впорядкувати і пи-
тання прийому до партійних лав. Треба ви-
являти більше довіря безпартійним і
висувати їх на відповідальну роботу.

На закінчення тов. Боделан відповів на
ряд запитань учасників пленуму.

З обговорюваного питання на пленумі
прийнято розгорнуту постанову.

Бути свідомим учасником перебудови ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС

В університеті завершилось обговорення проекту ЦК КПРС «Основні напрями перебудови системи політичного та економічного навчання».

Підсумки обговорення підбито на семінарі-наряді пропагандистів, яка відбулась 6 травня. Відкриваючи семінар, член парткому ОДУ, доцент кафедри філософії природничих факультетів О. В. Чайковський зазначив, що при обговоренні проекту ЦК КПРС комуністи і безпартійні схвалили цей документ, вважаючи, що він відповідає завданням, висунутим ХХVII з'їздом КПРС, січневим (1987 р.) Пленумом ЦК КПРС. У процесі обговорення на партійних зборах, зборах трудових колективів, на заняттях методологічних і теоретичних семінарів було подано багато доповнень і редакційних поправок до проекту.

На думку керівника методологічного семінару фізфаку професора В. М. Адамьяна, необхідність перебудови політичного навчання, його тематики не викликає сумнівів. Щодо тієї частини проекту, в якій викладаються рекомендовані форми, виступаючи запропонував впровадити науково-політичні семінари, на яких слід вивчати не тільки політичні проблеми суспільства, але й займатися постановкою і розв'язанням завдань у своїй науковій галузі. Такі семінари можуть проводитись в інститутах і установах, що відносяться до Академії суспільних наук, які розробляють тематику і методику політосвіти, а також для професорсько-викладацького складу в університеті. В університеті доцільно проводити науково-політичні семінари не по факультетах, а спільні — для слухачів з природничих і гуманітарних факультетів, за участю викладачів кафедри суспільних наук.

Доцент хімфаку Г. О. Манакін, зокрема, відзначив, що проводити семінари всіх підрозділів в один день недоцільно, тому що виникають ускладнення з аудиторіями, а також з літературою для підготовки до занять.

Професор хімфаку Л. Д. Скрильов у своєму виступі сказав, що методологічні семінари, які практикуються в університеті, але не увійшли до проекту, — це більш високий ступінь політичного навчання, ніж система політосвіти. Тому він вважає, що семінари треба не відмінати, а підвищувати їх рівень, вирішувати на них важливі методологічні питання розвитку науки, а також гострі проблеми трудових колективів. Що стосується індивідуальної форми роботи в системі політнавчання, то вона може бути використана для професорсько-викладацького складу.

Доцент кафедри політекономії Д. О. Драгомарецький відзначив, що досі питання політосвіти нерідко вирішувались незадовільно, в цій справі було багато формалізму. Зокрема, при формуванні групи не враховувались інтереси слухачів. Треба уникати догматизму і школярства при розробці тематики занять, визначати теми, виходячи з проблем реальної дійсності, діяльності малих колективів, наприклад, кафедр.

Треба виробляти у людей вміння давати фактам політичну оцінку, з політичної точки зору із сучасних позицій оцінювати свою діяльність і діяльність інших. Необхідно, щоб політнавчання дійово служило перебудові і було її органічною частиною.

Учасники семінару внесли ряд пропозицій до проекту ЦК КПРС.

Б. ВЕРНИКОВА.

ПРОПОНУЄМО:

У розділі I проекту після абзацу «Решительно усилить практическую...» додати «Важнейшим критерием оценки работы семинаров и школ является трудовая и политическая активность слушателей, а также внесение конкретных рекомендаций по повышению эффективности работы трудовых коллективов». (пропагандист В. О. Нагайник та інші).

У розділі II після перерахування навчальних курсів ввести такий абзац: «Предоставить право партийным комитетам вносить в учебные планы необходимые изменения, учитывающие местные условия, специфику трудовых коллективов и интересы слушателей». (кафедра наукового комунізму та інші).

Після абзацу, що починається зі слів «Широкое развитие получили...» записати: «Важнейшей формой марксистско-ленинского образования являются работающие в вузах и научных институтах философские (методологические) семинары. Совершенствовать их работу. Считать целесообразным одновременную учебу преподавателей вузов и научных работников в методологических и теоретических семинарах». (більшість пропагандистів, керівників і консультантів методологічних семінарів і слухачів).

Після абзацу, що починається зі слів: «Дальнейшее развитие...» додати такий абзац: «Учитывать качество и результативность политической и экономической учебы коммунистов и комсомольцев, трудящихся при аттестациях, присвоении квалификационных разрядов, при назначении на новую должность». (пропагандист В. О. Нагайник та інші).

Після абзацу, що починається зі слів «Разработку методических пособий...» додати: «Руководители и партийные комитеты предприятий, организаций и вузов обязаны постоянно информировать пропагандистов о важнейших проблемах, событиях, задачах, своих перед коллективами на встречах, пресс-конференциях, готовить информационный материал для них, а также обеспечивать необходимое количество подписных изданий и политической литературы». (Г. О. Манакін та інші).

У розділі VI в абзаці, що починається зі слів «Повышать авторитет пропагандиста...», сформулювати таким чином: «Пропагандист — центральная фигура в обеспечении перестройки учебы» і далі за текстом. (кафедра наукового комунізму та інші).

Додати: «Считать целесообразным проведение выборов пропагандистов с последующим их утверждением партийными бюро» (О. В. Чайковський та інші).

«Победа — 42»

6 мая на стадионе ОГУ проведен традиционный военно-спортивный праздник, посвященный 42-й годовщине Победы советского народа в Великой Отечественной войне — «Победа-42».

С приветственным словом к участникам соревнований обратился проректор ОГУ Л. А. Ануфриев, председатель совета ветеранов войны и труда ОГУ Г. Е. Дедакин и другие товарищи.

После подъема флага были проведены соревнования по

следующим видам программы: военизированной эстафете, разборке и сборке автомата, гранатометанию, подтягиванию на перекладине, стрельбе из мелкокалиберной винтовки, перетягиванию каната и т. д.

Первое общекомандное место заняли спортсмены юридического факультета, второе — механико-математического факультета, третье — биологического факультета. Победители награждены памятными дипломами.

В рамках праздника состоялся конкурс факультетских стенных газет. Первое место присуждено стенгазете хімфака «Советский химик» (редактор Татьяна Кулик).

Праздник завершился показательными выступлениями ребят из подшефных спортивных школ по художественной гимнастике и футболу.

Г. АХЛАМОВ,
председатель комитета
ДОСААФ ОГУ.
Фото автора.

Возвращайтесь в университет

Готовя этот номер, посвященный студентам-призывникам, сотрудники редакции встретились и беседовали со многими из них. Предлагаем читателям краткую запись беседы с командиром I курса мехмата (отделение прикладной математики) Игорем Натальчиным.

— С нашего курса на действительную службу уходит больше половины ребят. Из оставшихся двое уже отслужили, другие ребята еще не подходят по возрасту. Лично я к службе готов и морально, и физически.

— Игорь, в каких мероприятиях, организованных военной кафедрой университета для призывников, ты лично участвовал?

— На этой кафедре мы собирались неоднократно. Беседовали с преподавателями, встречались с ветеранами Великой Отечественной войны, представителями ДОСААФ, воинами-интернационалистами, смотрели учебные фильмы. Военной кафедрой была организована спартакиада допризывников ОГУ. Допризывники нашего факультета выступили на ней удачно и заняли второе место, на первом — физики. Вместе с тем, за-

мечу, что в организационном отношении в работе военной кафедры с призывниками еще не все отлажено. Помню, как-то нас вызвали туда без предварительной договоренности, и мы явились без спортивной формы.

— Есть ли солдатские традиции в твоей семье?

— В нашей семье не так часто говорят о войне, хотя память, несомненно, обжигает сердца переживших ее. Оба моих деда сражались за свободу нашей Родины: один — в партизанском отряде на Николаевщине, другой — был лейтенантом-пехотинцем в Красной Армии. И я рад, что пришла и моя очередь стать в ряды защитников Отечества.

— Игорь, после службы в армии ты намерен вернуться в университет?

— Конечно. Вы знаете, я вообще на мехмат пришел

вполне сознательно. Любвью к математике меня, да и не только меня, буквально «разорил» наш школьный математик, недавний выпускник ОГУ Яков Моисеевич Зевин. Это прекрасный человек и преподаватель, благодаря ему я и сделал выбор в жизни.

— А не забудешь университет, будешь писать из армии?

— Писать обещаю: маме, отцу, младшему братишке — он учится в шестом классе. Обещал писать и в стенгазету «Математик».

— А девушке?

— Девушки пока нет. Как-то так получилось: учеба, спорт (я кандидат спорта по дзюдо), общественная работа.

— От имени всех читателей «ЗНГ» желаем тебе и твоим товарищам, уходящим в армию, успешной службы. Мы уверены, что вы с честью будете выполнять свой воинский долг. И, конечно, желаем тебе найти и свое личное счастье. Возвращайтесь в университет!

Ю. ВИНОГРАДОВ

Олег ДОРОХИН

ВETERАНЫ

Постарели они,
Уцелевшие после баталлий,
Погасившие пламя
военных костров.
Разве можно представить их
Без орденов и медалей,
Без контузий и ран,
Костылей и пустых рукавов!
И приходят они
На Аллеи Немеркнувшей
Славы,

Где стоят пионеры
В тревожном молчании
плит:

Позабыть ли бойцам
Канонады, в ночах
переправы,
И своих побратимов,
Чей прах превратился в
гранит!

Фото Е. КРАСНОПОЛЬСКОГО.

СВЯЩЕННЫЙ ДОЛГ ВОИНСКАЯ СЛУЖБА В РЯДАХ ВООРУЖЕННЫХ СИЛ СССР — ПОЧЕТНАЯ ОБЯЗАННОСТЬ СОВЕТСКИХ ГРАЖДАН

(Статья 63 Конституции СССР).

Солдатских писем добрые слова...

Доцента физфака Кузьму Михайловича Копейку студенты с любовью называют «родным отцом». Признаюсь, слыша это, с легкой иронией вспоминал собственную молодость: студенческая восприимчивость к доброте и душевности всегда несколько экзальтирована.

Тем не менее, со временем, сталкиваясь по служебным делам с Кузьмой Михайловичем, зная о нем мнение многих преподавателей, все больше убеждался, что своим отношением к студентам он, действительно, заслужил это славное имя — отец родной.

Уверен, что в университете не найдется другого преподавателя, которому так бы охотно и много писали из армии солдаты, бывшие студенты университета. Мне могут возразить: Кузьма Михайлович — заместитель декана, воспитание студентов — его служебный долг.

Так-то оно так. Но пусть другие заместители декана покажут десятки хранимых солдатских писем. Как широка и разнообразна их география: от Балтики до Тихого океана, от знойных пустынь Среднеазиатских республик до берегов северных морей. И на каждое письмо он отвечает собственноручно!

«Многоуважаемый Кузьма Михайлович!» Так начинаются эти многочисленные письма его ребят. Он помнит каждого из них, даже цвет глаз, улыбку, манеры. Знает их маленькие хитрости, их слабости и недостатки. Он любит их — разных, не всегда ровных и прилежных. И они платят ему тем же — доброй памятью, сыновней любовью.

Слушая рассказ Кузьмы Михайловича, невольно подумал: как счастлив должен быть человек, осознающий, что в становлении этих славных, мужественных ребят, которые — я не сомневаюсь — никогда не изменят Военной Присяге — есть частичка и его незаметного, но столь благодарного труда.

С согласия Кузьмы Михайловича мы публикуем часть писем его ребят.

Н. УСПЕНОВ.

Здравствуйте, Кузьма Михайлович!

Пишет Вам ваш студент и командир отделения младший сержант Евчев.

Я служу в Краснознаменном Прибалтийском военном округе, в инженерных войсках. Сейчас нахожусь в учебном подразделении по подготовке специалистов, т. е. механиков-водителей инженерных машин.

Прибыв в часть, сравнительно быстро вошел в ритм солдатской жизни, и в этом очень мне помогла подготовка, полученная на нашей военной кафедре.

Большое спасибо за это передайте, пожалуйста, моему командиру взвода, подполковнику Веревочкину. За время службы дважды отмечался командиром части (был награжден двумя грамотами). После окончания учебного подразделения мне было предложено вакантное место командира отделения.

Теперь я занимаюсь с вновь прибывшими молодыми бойцами. Начинаем все с самого начала...

Передайте большой солдатский привет моему теперь уже III курсу. Большое спасибо Вам за все сделанное для нас и всем преподавателям, которые меня учили.

С уважением мл. сержант Евчев.

Здравствуйте, уважаемые Кузьма Михайлович и Георгий Гаврилович!

Пишет Вам ваш студент Скибинский Владимир. Сообщаю Вам, что по окончании учебного отряда попал служить в морскую авиацию, в батальон связи.

Служу по специальности радиомеханика — планшетиста. Вот на этой неделе сдал зачет на самостоятельное несение вахты. Знания, полученные в стенах университета и учебного отряда, мне

очень пригодились, постоянно приходится работать с измерительными приборами, радиостанцией и другой боевой техникой. Ну, вот вроде бы и все.

Передаю привет всем преподавателям!

С уважением Скибинский Владимир.

Здравствуйте, Кузьма Михайлович!

Выполняю ваш приказ насчет письма. И фотографию высылаю. Это в день принятия присяги — 27 июля. Служу я в Военно-Морском Флоте. Я пока в учебном отряде, где буду находиться до конца октября, потом — на корабль. На какой флот, еще не знаю.

В университете немного лень было учиться, если честно. А здесь я понял, что учиться надо. Но придется отложить на три года учебу. Сейчас я в карауле. Через два часа буду заступать в третий раз, стою на посту № 1 у Боевого Знамени.

До встречи на физическом факультете через три года!

Младший сержант Евгений Черненко.

Здравствуйте, Кузьма Михайлович!

Сейчас наш корабль несет

Борис МЕДЗЕНОВСКИЙ.

Як висловити слово МИР!
Для нього нам не треба

гасла,
Щоб в цьому гаслі

суть не згасла,
Упавши мертво на папір.

Воно в блакиті світить

ясно.

Відкривши шлях

з землі до зір,
В очах дитини

сяє щасно,
Що не лякає воєн вир.

Твій мир в руках твоїх,
людино.

І ти, і я, і ми усі

В ранковій скупані росі,
Бо ще не встала світла

днина,
Але не в атомній ясі, —

В твоїх очах, жива дитино.

Ефір з Останкінської

вежі

Розносить плин

радіохвиль,
Відбивши в них

всесвітній біль

І рве ворожих хвиль

мережі.

Оббігши двадцять тисяч

миль,
Історії арени і манежі,

Пливе в космічному

безмежжі

Той голос, чутний

відусіль.

Москва виходить у ефір,

Говорить наш народ

великий:

Почуйте, люди різних вір,
Усі народи і язики

Святе і вічне слово

МИР!

боевое дежурство, я на вахте. И пока есть свободное время, решил написать.

После учебки, как Вы уже поняли, я попал служить на Северный флот. Служу на большом корабле. Это он только называется «большой» противолодочный. А на самом деле он небольшой. Но зато красивый. Сейчас, правда, не очень, в пятнах красных и желтых от сурика.

Работаю я на радиолокационной станции. Служба хотя и не очень легкая, зато интересная. Помогает изучать станцию и то, что я учился на физическом факультете.

Есть уже поощрения. В воскресенье от командира корабля объявлена благодарность «в ознаменование дня ПВО страны, личный вклад при несении боевого дежурства». Так что родной факультет не подведу.

Ну вот и все новости вкратце.

До свиданья. Женя.

Георгий Гаврилович Кузьма Михайлович, здравствуйте!

Фото В. ШИШИНА.

Пишет Вам бывший и будущий ваш студент-астроном Сергей Колесников. Уже более полугода я солдат... Простите, что так долго не собрался, да и в службе моей нет в общем-то ничего особенного. Я — авиамеханик. Закончил на сплошные «отлично» учебку в Прибалтике, стал механиком III-го класса и попал по распределению в Читу. Работы очень много, работа сложная и очень ответственная — мы следим за техническим состоянием вертолетов, выполняем так называемые «регламентные работы». Ну, а проще говоря, заботимся о том, чтобы машины в воздухе не подво-

дили людей. Практически от качества нашей работы зависят и жизни летчиков, и боеготовности части.

Мне, конечно, поначалу было тяжело, но постепенно втянулся, многому научился. Правда, и сейчас нелегко — работы все больше, ну, да служба не бывает легкой.

Очень часто вспоминаю наш университет — лекции, практики, нашу группу.

Я думаю, что все мы — ушедшие в армию студенты физфака — не подвели Вас, наш факультет и университет.

До свиданья.

С уважением Сергей Колесников.

Здравствуйте, уважаемые Кузьма Михайлович, Георгий Гаврилович и весь коллектив преподавателей моего родного физического факультета!

Пишет Вам ваш бывший ученик, студент I курса I группы Иван Гудыма. Появилась свободная минутка, а я решил написать Вам письмо. Коротко о себе. Служба у меня проходит в Краснознаменном Туркестанском военном округе. До границы три часа езды. И, хотя часть расположена перед границей, мы все успели много пережить. Только тут можно проверить себя.

Но я не жалею, что попал сюда, а наоборот, горжусь. Хотя я уже и привык к новой обстановке, но все же тянет домой. Как я завижусь ребятам нашего факультета, которые сейчас на занятиях. Но есть такая профессия — защищать Родину, и поэтому мне надо быть тут. Передайте, пожалуйста, привет ребятам моего факультета.

С уважением Ваня.

Рисунок В. Пилявского.

18 мая—Международный

день музеев

ПОШТА «ЗНК»

Чи є буфет у головному корпусі?

Письмо из братской Болгарии

На имя ректора Одесского госуниверситета из Национального музея образования Болгарии в г. Габрово пришло письмо следующего содержания:

Уважаемый товарищ Ректор!
В 1986 году 22 мая была открыта экспозиция Национального музея образования Болгарии в г. Габрово. Наш музей размещается в историческом здании Априловской гимназии, построенной в 1872 году болгарским мастером уста Генчо Кыневим. В свое время он посетил Одессу, чтобы познакомиться с Ришельевским лицеем и подготовить план постройки здания школы в Габрово.

В связи с изучением истории строительства здания Априловской гимназии в Габрово просим Вас выслать подробную информацию о стройке Ришельевского лицея (письменные данные и фотографии). Если Ваши сотрудники работают в области исследования болгаро-русских и болгаро-советских просветительских контактов, то

будем благодарны получить такие материалы и опубликовать их на страницах нашего специализированного издания.

Надеемся, что сотрудничество между нами будет иметь обоюдную пользу.

Посылаем наши искренние приветия, благопожелания и приглашение посетить наш музей.

В ожидании Цанко ДЕНКОВ,
директор музея.

* * *

ОТ РЕДАКЦИИ. Если кто-нибудь из наших читателей располагает сведениями, которыми интересуются болгарские побратимы, просим направить их в «ЗНК» либо переслать непосредственно в Национальный музей образования Болгарии в г. Габрово по адресу: Болгария, 5300, Габрово, ул. «Априлов», № 15.

Найпростіше отримати відповідь на це запитання у представників адміністрації ОДУ. «Звичайно, є!» — стверджують вони. Однак співробітники обчислювального центру ОДУ, а також студенти і співробітники механіко-математичного факультету на це питання дають протилежну відповідь — і не без підстав. За найскромнішими підрахунками, понад півтори тисячі чоловік хотіли б користуватися щоденно послугами буфету. Але цьому перешкоджає така проблема, як більш аніж скромний асортимент продуктів, що реалізуються в буфеті. Як вдалося встановити, причина цього полягає в тому, що наш буфет розташований у приміщеннях, непристосованих для торгівлі.

Ось чому довелося отримувати спеціальний дозвіл головного лікаря санепідстанції, в якому список продуктів, дозволених для продажу, було істотно скорочено. І, хоча помічник проректора з АГЧ, який відповідає за організацію харчування, товариш І. С. Малярчук ознайомив нас з варіантами переобладнання буфету (в якій п'ятирічці?) і, як йому здається, довів, що адміністрація ОДУ пам'ятає про цю проблему, однак очевидно, що на ділі ніякої турботи про студентів і співробітників університету немає.

То ж виходить, що всі наші вимоги і обурення на адресу представників їдальні, якій підпорядкований наш буфет, виснуть у повітрі, бо через недотримання університетом санітарних вимог продуктів, а тим більш напівфабрикатів, про продаж яких давно просять співробітники головного корпусу, в цьому буфеті продаватися не можуть.

Отже, поліпшення роботи буфету можна чекати лише у тому випадку, якщо адміністрація університету кардинально вирішить питання про його переобладнання або перенесення в інше місце.

Сьогодні вже для всіх очевидно, що адміністрація вирішує виробничі питання на шкоду соціальним і не в змозі забезпечити співробітникам головного корпусу нормальних умов для роботи.

Конфлікти навколо буфету мають давню історію. Протягом вже багатьох років скарги на його роботу надходять в різні інстанції, з критикою на його адресу неодноразово виступала наша газета «За наукові кадри». Але результатів — ніяких.

С. ГРЕБНЯК,
голова ЖБК профбюро механіко-математичного факультету.
І. КАПІШЕВСЬКА,
голова ЖБК профбюро СЦ ОДУ.

Редакція «ЗНК» неодноразово писала на «буфетну» тему. На жаль, цих виступів ніколи серйозно не брали до уваги ні адміністрація, ні профком співробітників університету. Надходили скарги, їх у профкомі збирали, довго тримали у себе і потім приймали «соломонове» рішення: скинути все на «ЗНК», нехай розбирається.

Що ж, таке довіря робить честь нашій газеті. Скориставшись цим, підкажуємо варіант, яким сама госпчастина щоразу пригосає комісії, що розбираються у справах буфету: є ідея обладнати у підвалі головного корпусу ультрасучасне кафе з баром і кольоромузику. Вам ідея теж подобається? Тоді за чим зупинитися!

посіла команда плавців ОДУ (тренер — П. Біллер). І це серйозний успіх команди, яка не має своєї власної спортивної бази.

Несподівано погано виступили жіночі волейбольні команди

IV обласні студентські ігри

В рамках ігор проведені змагання з бадмінтону, фехтування, художньої гімнастики, плавання, альпінізму, шашок, шахів, легкої атлетики, настільного тенісу, баскетболу, волейболу, водного поло, гандболу, багатоборства.

Спортсмени ОДУ посіли перше місце лише з трьох видів спорту: художньої гімнастики (тренер — старший викладач Л. Кулагіна), легкої атлетики (тренер — старший викладач І. Аківісон), з шахів (тренер — О. Серебряник). Друге місце

ди (тренер Л. Барський), які в минулому році посідали перші-другі місця.

На жаль, університет взагалі не виставив команди фехтувальників. І це прикро, бо ще 2 роки тому в університеті працювала секція з фехтування.

Д. ПИХТЄВ,
студент I курсу хімфаку,
член правління спортклубу ОДУ.

Швидше, вище, сильніше

В 1987 році відзначається 50-річчя філологічного факультету університету. Цьому ювілею було присвячено спартакіаду філфаку, в якій взяли участь близько 250 студентів. Спартакіада проходила протягом всього навчального року з листопада 1986 по травень 1987 року.

Боротьба за призові місця між курсами була впертою — ніхто не хотів поступатися. I місце посів перший курс, II місце — другий курс, III — четвертий курс, IV місце — третій курс.

Кращими спортсменами філологічного факультету визначено студентів Ігоря Марунченка та Світлану Удовенко.

6 травня на дні філологічного факультету заступник декана з фізвиховання В. М. Широких урочисто вручив призерам спартакіади і кращим спортсменам грамоти, цінні подарунки, медалі. Колектив I курсу, що посів у спартакіаді перше місце, нагороджено перехідним кубком.

В. РУБЕЖАНСЬКИЙ,
студент II курсу філфаку.

Графічне оформлення сторінки Вікторії БЕЛЕНЬКОЇ.

ПИШІТЬ НАМ: 270000, Одеса-Центр, вул. Петра Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ: Одеса, вул. Петра Великого, 2, 3-й поверх, кімната 86.

ДЗВОНІТЬ: тел. 23-84-13.

Редактор М. ЩЕРБАНЬ.

«За научные кадры», Орган парткома, ректората, профкомов и комитета комсомола Одесского государственного университета им. Мечникова. (На украинском языке).

Друк. тип. «Чорноморська номуна» Одеського обкому КП України, пл. 50-річчя СРСР, 1, Тираж 1000 прим. Обсяг 0,5 аркуша формату газети «Правда». Зан. № 5583.

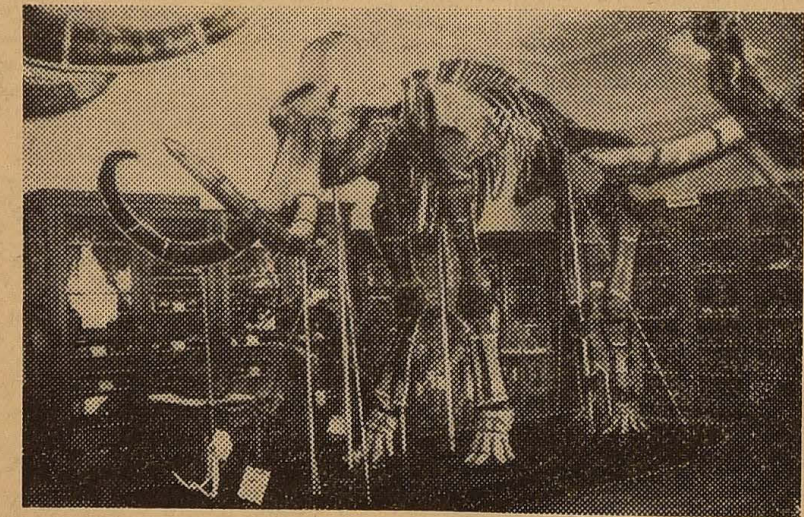

Фото Е. КРАСНОПОЛЬСКОГО.

Из небольшого «собрания окаменелостей» при минералогическом кабинете Ришельевского лицея вырос этот музей. «Палеонтологический музей Одесского госуниверситета», — рассказывает заведующая музеем Н. Г. Хоментовская, — обладает уникальными экспонатами. В собрании имеется, например, целый скелет вымершей в XVI—XVII вв. птицы динорнис: помимо нашего, известны всего лишь два подобных экземпляра в мире. В нашей экспозиции также — скелеты мамонта, мастодонта, архидискода и т. д. Большой интерес представляют коллекции, переданные в 1873 г. В. О. Ковалевским, а также материалы, полученные через фирму Ф. Кранц в Бонне.